



کیازنگ علایی نویسنده و عکاس

درباره بانویی که بیش از ۴ دهه بی‌واسطه در کار خلق عکس بوده است و تنوعی از مضامین و نلله‌ها در آثارش پیداست چه می‌توان گفت؟ بانوی عکاسی که آثارش در خلال این دهه‌ها در حوزه نشر نیز سرآمد بوده و تألیفات تصویری متعددی را با وسواس و دقت عرضه کرده و همواره در بازار نشر نیز در وانشای موجود، موفق بوده است.

از پرتره‌های سیاه و سفید ملهم از آموزه‌های «یوسف کارش» گرفته تا طبیعتی که هم‌پای «فرانکو فوتانا» و «آلبرت نجر پاتز» مرزهای تخیل را توسعه بخشیده و تماشاچی است. به‌طور مشخص تر شاید بتوان آثار مریم زندی را در ۴ دهه گذشته طبقه‌بندی کرد و نکته جالب این است که او در همه این رسته‌ها و به‌زعم تنوع و تفرق ژانری، کاربلد و ممتاز است: پرتره محیطی و استودیویی، طبیعت، انتزاعی و مستند اجتماعی.

اگرچه او بیشتر در ایران به دلیل گردآوری طولانی مدت پرتره‌های نویسنده‌گان، نقاشان، اهالی موسیقی و هنرمندان شهره است اما نباید کارهای معتبر او را در فاصله نوامبر ۱۹۷۸ تا آوریل ۱۹۷۹ و در جریان پیروزی انقلاب اسلامی و همه پرس‌سی جمهوری اسلامی از یاد برد. اگر چه میان پرتره‌های هنرمندان و عکس‌های انقلاب از نظر استتیک‌کی فاصله زیادی وجود دارد و شاید نتوان با هیچ متر و معیاری، آن‌ها را با هم قیاس کرد اما به‌زعم من، نقطه مشترک این فعالیت‌های متنوع مریم زندی از دغدغه‌مندی او در مسندیت بخشیدن به سرمایه و موجودی ایران در ادوار مختلف بر می‌آید، رسالتی که به‌صورت دیرینه‌ای به ذات و روح عکاسی مستند پیوند خورده است: حساسیت ورزی نسبت به احولات بشردر ادوار مختلف متأثر از وضعیت اجتماعی سیاسی دوران. در این نوع عکاسی نگاه هنرمند مترصد آینده است، او مشغول تهیه سند برای انتقال یک وضعیت به آیندگان است، این امر در مجموعه «ترکمن صحرا و ترکمنان» مریم زندی هم که اتفاقا برگرفته از پایان‌نامه دانشگاهی او نیز هست، مستتر است، جایی که تحولات زندگی این مردمان نجیب برای حفظ در تاریخ و دست‌مایه مطالعاتی پژوهشی آیندگان عکاسی شده است.

کاربلد و ممتاز

یادداشت

اگرچه او بیشتر در ایران به دلیل گردآوری طولانی مدت پرتره‌های نویسنده‌گان، نقاشان، اهالی موسیقی و هنرمندان شهره است اما نباید کارهای معتبر او را در فاصله نوامبر ۱۹۷۸ تا آوریل ۱۹۷۹ و در جریان پیروزی انقلاب اسلامی و همه پرس‌سی جمهوری اسلامی از یاد برد. اگر چه میان پرتره‌های هنرمندان و عکس‌های انقلاب از نظر استتیک‌کی فاصله زیادی وجود دارد و شاید نتوان با هیچ متر و معیاری، آن‌ها را با هم قیاس کرد اما به‌زعم من، نقطه مشترک این فعالیت‌های متنوع مریم زندی از دغدغه‌مندی او در مسندیت بخشیدن به سرمایه و موجودی ایران در ادوار مختلف بر می‌آید، رسالتی که به‌صورت دیرینه‌ای به ذات و روح عکاسی مستند پیوند خورده است: حساسیت ورزی نسبت به احولات بشردر ادوار مختلف متأثر از وضعیت اجتماعی سیاسی دوران. در این نوع عکاسی نگاه هنرمند مترصد آینده است، او مشغول تهیه سند برای انتقال یک وضعیت به آیندگان است، این امر در مجموعه «ترکمن صحرا و ترکمنان» مریم زندی هم که اتفاقا برگرفته از پایان‌نامه دانشگاهی او نیز هست، مستتر است، جایی که تحولات زندگی این مردمان نجیب برای حفظ در تاریخ و دست‌مایه مطالعاتی پژوهشی آیندگان عکاسی شده است.

مشهد: شهر ادبیات و حماسه

ایرانی اگر بنا باشد جایزه ادبی یا محوریت شاهنامه حکیم ابوالقاسم فردوسی بر گزار شود، بدیهی می‌نماید که بهترین میزبان آن، دست‌کم روی کاغذ، مشهد و خراسان است. زادگاه شاهنامه فردوسی و سرچشمه «زبان فارسی» که فردوسی و شاهنامه‌اش دغدغه زنده‌نگه‌داشتنش را داشته‌اند، این خطه است و پیشینه و ظرفیت فرهنگی آن نیز گواه شایستگی اش در این امر. شاید از همین رو و البته باتوجه به نیازها و نگرانی‌های فرهنگی، نخستین جایزه داستان‌های حماسی نیز که مدتی است دبیرخانه آن، کارش را در مشهد آغاز کرده است، توجیه می‌شود. روز گذشته نشست هم‌اندیشی برگزارکنندگان این جایزه با اصحاب رسانه مشهد در حوزه هنری انقلاب اسلامی خراسان رضوی برگزار شد. در این نشست، سعید تشرکی، دبیر علمی جایزه، از پیشینه آن گفت. دفتر هنر حماسی نزدیک به یک سال پیش تشکیل و در آن رویکردهای مختلفی پیگیری شد که یکی از این رویکردها جایزه ملی بود؛ جایزه داستان‌های حماسی که دبیر علمی آن، محصولش را رسیدن ۲۲۰ طرح ۱۸۱ نویسنده به دبیرخانه جایزه بیان کرد. تشرکی تأکید کرد که این برنامه «جایزه ادبی» است و نه جشنواره؛ او دستاورد جایزه ادبی را محصول یک کارکرد رفتاری خواند و توضیح داد که در این قالب، اثر بر مبنای فرای تولید می‌شود.

داوری، میحت دیگری بود که دبیر علمی جایزه در توضیحاتی به آن پرداخت. او تأکید کرد که ۲۲۰ طرح را داوران ملی داوری کرده‌اند تا از دل سنجش و بررسی آن‌ها ۱۷ طرح برگزیده شود و صاحبان طرح‌ها با تعامل با دفتر هنر حماسی حوزه هنری انقلاب اسلامی، نگارش رمان‌هایی را آغاز کنند. قاسمعلی فراست، زهرا زواریان، علی اصغر عزتی‌پاک و دکتر حسین شهرستانی داوران آثار هستند که به گفته تشرکی، افرادی توصیه‌پذیر نیستند. او در واقع به‌نگرانی یکی از خبرنگاران حاضر در نشست پاسخ داد که باتوجه به گرایش فکری داوران و حوزه هنری، از احتمال جهت‌دهی خاصی در نوشتن رمان‌ها پرسید. تشرکی با یادآوری اینکه مبنای اثر سترگ شاهنامه

رویداد

شکار

روزنامه شهرامید ورزش‌دگشی

شنبه ۳۰ شهریور ۱۳۹۷ شماره ۲۲۷

۵۴



«راهی برای رفتن» رونمایی می‌شود



۱. «اهی برای رفتن» کتاب تازه مریم عرفانیان، نویسنده مشهوری است. او در این کتاب، خاطرات بتول خورشاهی را به‌نگارش درآورده است که پرستاری از خانواده شهیداست. خورشاهی در جریان دفاع مقدس و نیز حادثه حج خونین سال ۶۶ حضور داشته است و حتی به‌مقام جانبازی می‌رسد. قرار است «اهی برای رفتن» شنبه ۲۲دی

از ساعت ۱۷:۳۰ در سالن اجتماعات روزنامه قدس واقع در بلوار سجاد رونمایی شود. در این برنامه، راوی خاطرات این کتاب نیز نکو داشته خواهد شد. ۲. علوم عقلی چنان‌که از نام آن برمی‌آید، دانش‌های مرتبط با تعقل و استدلال را دربرمی‌گیرد. این دانش‌ها از انواع حکمت تا علوم الهی و طبیعی و ریاضی و اخلاق و منطق را شامل می‌شود. این علوم در حوزه‌های علمیه

با رویکردهایی مورد توجهند و دومین نشست دوره دانش‌افزایی استادان علوم عقلی و فقه و اصول و مبلغان دینی حوزه علمیه خراسان نیز قرار است به آن بپردازد. این نشست با عنوان «ولایت فقیه» و با سخنرانی حجت‌الاسلام واعظی، رئیس دفتر تبلیغات اسلامی کشور، برگزار خواهد شد. زمان برنامه امروز پنجشنبه از ساعت ۸ تا ۱۱ و مکان آن، مدرسه علمیه سلیمانیه واقع در چهارراه

خسروی، کوچه شوکت‌الدوله، کوچه پنجه، است. ۳. انجمن فرهنگی هنری سیاوش با همراهی مؤسسه خردسرای فردوسی در صدد برگزاری برنامه‌ای به نام «شاهنامه‌خوانی بانوان» است. دوستان اران حکیم ابوالقاسم فردوسی و شاهکارش شاهنامه برای حضور در برنامه تا روز پنجشنبه ۲۷ دی ماه ۹۷ فرصت دارند که از طریق شماره تلگرام ۰۹۳۹۹۸۴۴۸۵۸ ثبت‌نام کنند.

بانوی چهره‌ها

گفت‌وگو با مریم زندی که درکنار ثبت وقایع انقلاب پرتره‌های ماندگاری به یادگار گذاشته است

مریم قاسمی حرف زدن با بانوی عکاسی که بعد از ۴۵ سال کار، هنوز انرژی جوانی‌اش را حفظ کرده است، درعین جذاب بودن کمی سخت است. ظرافت نگاه و دقت او را می‌توان وقت پاسخ دادن به سوالات به‌خوبی درک کرد. این سخت بودن مریم زندی، درکنار بی‌آلایشی او یک نوع تناقض زیبا، شبیه آن چیزی است که پرتره‌های ساده او را ماندگار کرده است. مریم زندی، عکاس شناخته‌شده ایران، دانش‌آموخته دانشکده حقوق و علوم سیاسی از دانشگاه تهران است که از جوانی وارد عرصه عکاسی شده است. او رویدادها و اتفاقات انقلاب ایران در سال‌های ۵۷ و ۵۸ را عکاسی کرده و حدود ۴۰۰۰ فریم عکس، از آن روزها به یادگار گذاشته است.

این عکاس خوش‌تکنیک همچنین دبیر و داور چندین جشنواره عکاسی داخلی و خارجی بوده و ۲۰ نمایشگاه عکاسی انفرادی در داخل و خارج از کشور برگزار کرده و تاکنون ۱۱ جلد کتاب از عکس‌های خود را منتشر کرده است. قرارمان را با مریم زندی که چند هفته پیش برای نقد و بررسی آثارش به مشهد آمده مریم زندی به‌خوبی دیده می‌شود.

عکس‌های منتشرنشده زیادی دارم، بعد از انقلاب رفتم توی خیابان و از مردم عکاسی کردم. امیدوارم روزی بتوانم همه آن‌ها را منتشر کنم

بهره‌دهی از آن رویدادها و اتفاقات انقلاب ایران در سال‌های ۵۷ و ۵۸ را عکاسی کرده و حدود ۴۰۰۰ فریم عکس، از آن روزها به یادگار گذاشته است.

این عکاس خوش‌تکنیک همچنین دبیر و داور چندین جشنواره عکاسی داخلی و خارجی بوده و ۲۰ نمایشگاه عکاسی انفرادی در داخل و خارج از کشور برگزار کرده و تاکنون ۱۱ جلد کتاب از عکس‌های خود را منتشر کرده است. قرارمان را با مریم زندی که چند هفته پیش برای نقد و بررسی آثارش به مشهد آمده مریم زندی به‌خوبی دیده می‌شود.

بهره‌دهی از آن رویدادها و اتفاقات انقلاب ایران در سال‌های ۵۷ و ۵۸ را عکاسی کرده و حدود ۴۰۰۰ فریم عکس، از آن روزها به یادگار گذاشته است.

این عکاس خوش‌تکنیک همچنین دبیر و داور چندین جشنواره عکاسی داخلی و خارجی بوده و ۲۰ نمایشگاه عکاسی انفرادی در داخل و خارج از کشور برگزار کرده و تاکنون ۱۱ جلد کتاب از عکس‌های خود را منتشر کرده است. قرارمان را با مریم زندی که چند هفته پیش برای نقد و بررسی آثارش به مشهد آمده مریم زندی به‌خوبی دیده می‌شود.

این عکاس خوش‌تکنیک همچنین دبیر و داور چندین جشنواره عکاسی داخلی و خارجی بوده و ۲۰ نمایشگاه عکاسی انفرادی در داخل و خارج از کشور برگزار کرده و تاکنون ۱۱ جلد کتاب از عکس‌های خود را منتشر کرده است. قرارمان را با مریم زندی که چند هفته پیش برای نقد و بررسی آثارش به مشهد آمده مریم زندی به‌خوبی دیده می‌شود.

بهره‌دهی از آن رویدادها و اتفاقات انقلاب ایران در سال‌های ۵۷ و ۵۸ را عکاسی کرده و حدود ۴۰۰۰ فریم عکس، از آن روزها به یادگار گذاشته است.

این عکاس خوش‌تکنیک همچنین دبیر و داور چندین جشنواره عکاسی داخلی و خارجی بوده و ۲۰ نمایشگاه عکاسی انفرادی در داخل و خارج از کشور برگزار کرده و تاکنون ۱۱ جلد کتاب از عکس‌های خود را منتشر کرده است. قرارمان را با مریم زندی که چند هفته پیش برای نقد و بررسی آثارش به مشهد آمده مریم زندی به‌خوبی دیده می‌شود.

این عکاس خوش‌تکنیک همچنین دبیر و داور چندین جشنواره عکاسی داخلی و خارجی بوده و ۲۰ نمایشگاه عکاسی انفرادی در داخل و خارج از کشور برگزار کرده و تاکنون ۱۱ جلد کتاب از عکس‌های خود را منتشر کرده است. قرارمان را با مریم زندی که چند هفته پیش برای نقد و بررسی آثارش به مشهد آمده مریم زندی به‌خوبی دیده می‌شود.

بهره‌دهی از آن رویدادها و اتفاقات انقلاب ایران در سال‌های ۵۷ و ۵۸ را عکاسی کرده و حدود ۴۰۰۰ فریم عکس، از آن روزها به یادگار گذاشته است.

این عکاس خوش‌تکنیک همچنین دبیر و داور چندین جشنواره عکاسی داخلی و خارجی بوده و ۲۰ نمایشگاه عکاسی انفرادی در داخل و خارج از کشور برگزار کرده و تاکنون ۱۱ جلد کتاب از عکس‌های خود را منتشر کرده است. قرارمان را با مریم زندی که چند هفته پیش برای نقد و بررسی آثارش به مشهد آمده مریم زندی به‌خوبی دیده می‌شود.

این عکاس خوش‌تکنیک همچنین دبیر و داور چندین جشنواره عکاسی داخلی و خارجی بوده و ۲۰ نمایشگاه عکاسی انفرادی در داخل و خارج از کشور برگزار کرده و تاکنون ۱۱ جلد کتاب از عکس‌های خود را منتشر کرده است. قرارمان را با مریم زندی که چند هفته پیش برای نقد و بررسی آثارش به مشهد آمده مریم زندی به‌خوبی دیده می‌شود.

بهره‌دهی از آن رویدادها و اتفاقات انقلاب ایران در سال‌های ۵۷ و ۵۸ را عکاسی کرده و حدود ۴۰۰۰ فریم عکس، از آن روزها به یادگار گذاشته است.

این عکاس خوش‌تکنیک همچنین دبیر و داور چندین جشنواره عکاسی داخلی و خارجی بوده و ۲۰ نمایشگاه عکاسی انفرادی در داخل و خارج از کشور برگزار کرده و تاکنون ۱۱ جلد کتاب از عکس‌های خود را منتشر کرده است. قرارمان را با مریم زندی که چند هفته پیش برای نقد و بررسی آثارش به مشهد آمده مریم زندی به‌خوبی دیده می‌شود.

این عکاس خوش‌تکنیک همچنین دبیر و داور چندین جشنواره عکاسی داخلی و خارجی بوده و ۲۰ نمایشگاه عکاسی انفرادی در داخل و خارج از کشور برگزار کرده و تاکنون ۱۱ جلد کتاب از عکس‌های خود را منتشر کرده است. قرارمان را با مریم زندی که چند هفته پیش برای نقد و بررسی آثارش به مشهد آمده مریم زندی به‌خوبی دیده می‌شود.

بهره‌دهی از آن رویدادها و اتفاقات انقلاب ایران در سال‌های ۵۷ و ۵۸ را عکاسی کرده و حدود ۴۰۰۰ فریم عکس، از آن روزها به یادگار گذاشته است.

این عکاس خوش‌تکنیک همچنین دبیر و داور چندین جشنواره عکاسی داخلی و خارجی بوده و ۲۰ نمایشگاه عکاسی انفرادی در داخل و خارج از کشور برگزار کرده و تاکنون ۱۱ جلد کتاب از عکس‌های خود را منتشر کرده است. قرارمان را با مریم زندی که چند هفته پیش برای نقد و بررسی آثارش به مشهد آمده مریم زندی به‌خوبی دیده می‌شود.

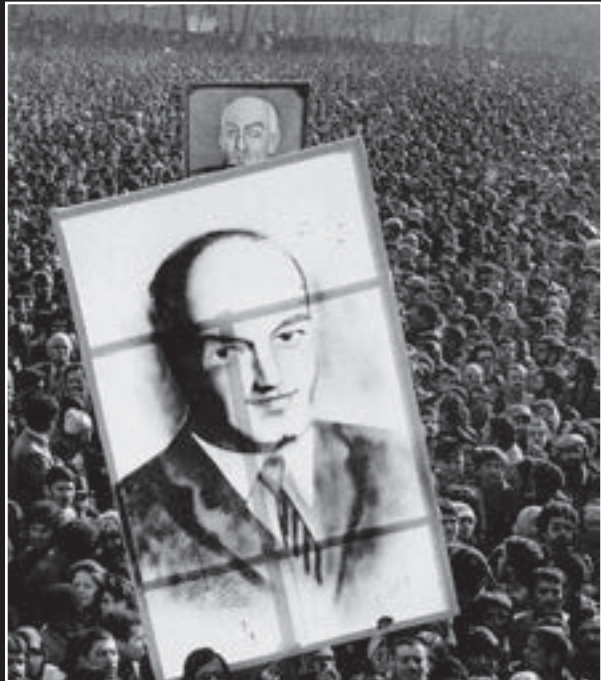
این عکاس خوش‌تکنیک همچنین دبیر و داور چندین جشنواره عکاسی داخلی و خارجی بوده و ۲۰ نمایشگاه عکاسی انفرادی در داخل و خارج از کشور برگزار کرده و تاکنون ۱۱ جلد کتاب از عکس‌های خود را منتشر کرده است. قرارمان را با مریم زندی که چند هفته پیش برای نقد و بررسی آثارش به مشهد آمده مریم زندی به‌خوبی دیده می‌شود.

قاب

قاب‌های زنده‌زندی

انقلاب و چهره‌های فرم‌نگی و هنری دو موضوع مهم است که مریم زندی به‌طور جدی به آن‌ها پرداخته است.

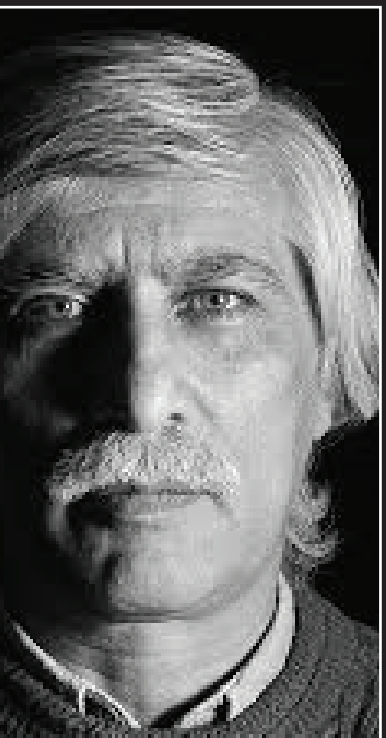
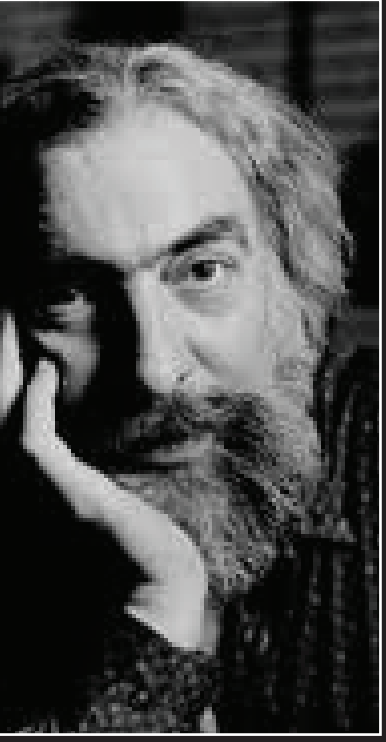
مریم زندی به‌خوبی دیده می‌شود.



پوریزمشکاتیان



بهرام بیضانی



بهرام بیضانی

پارکینگ‌های مشهد، نگارخانه می‌شود



معاون اجتماعی و مشارکت‌های سازمان اجتماعی فرهنگ شهرداری مشهد با بیان اینکه فضای پارک غیرحاشیه‌ای فرصتی مناسب برای انتقال فرهنگ، هنر و آداب و رسوم شهر مشهد است، گفت: این فضای می‌تواند گالری پارکینگ باشد. به گزارش شهرآر.آر.آ، رضا دانای‌سیج با اعلام این خبر گفت: با اختصاص هر طبقه از پارکینگ به یک موضوع،

دیواره‌نگاره‌هایی موضوعی در معرض دید عموم قرار می‌گیرد. دانای‌سیج ادامه داد: این پارکینگ‌ها ظرفیت‌های متعددی از جمله ظرفیت معرفی مشهد را دارد که می‌توانند با استفاده از مولفه‌های فرهنگی، مذهبی و هنری به کار گرفته شوند، از همین‌رو در جلسات کارشناسی شورای اطلاع‌رسانی شرکت ترافیک هوشمند الیت، طرح گالری پارکینگ مطرح شد که با توجه به اینکه برنامه‌های ستاد

استقبال از بهار در بازپیرایی و زیباسازی منظر شهسری در راستای ایجاد فضای دل‌نشین در اولین ورود به مشهد از موضوعات مورد توجه است، این طرح در دستور کار قرار گرفت.

معاون اجتماعی و مشارکت‌های سازمان اجتماعی فرهنگ شهرداری مشهد درباره مکان اجرای این طرح که با همکاری سازمان اجتماعی وفرهنگی، ستاد مناسبت‌های شهرداری، مدیریت هنری شهرداری و شرکت ترافیک

هوشمند الیت اجرا می‌شود، گفت: این طرح در تمامی پارکینگ‌های طبقاتی تحت مدیریت شرکت ترافیک هوشمند الیت در مشهد یعنی پارکینگ طبقاتی بیمارستان امام‌رضاع)، پارکینگ طبقاتی خسروی، پارکینگ زیرسطحی شهید، پارکینگ زیرسطحی شهیدهاشمی‌نژاد، پارکینگ طبقاتی جنت، پارکینگ طبقاتی زیتون و پارکینگ عباسقلی‌خان اجرا می‌شود. ●

شهرگردی

روزنامه شهرامید وزشک‌سی

روزنامه

شماره ۲۰ دی ۱۳۹۷ شماره ۳۳۵۲۵۱۱۰۳۰۰ شماره ۳۳۷۶۳۰۰۰

شماره ۵

۵

۵

۵

۵

۵

۵

۵

۵

۵

۵

۵

این نیز بگذرد!

نگاهی به هفتادوششمین مراسم «گلدن گلوب»



مقتصدانه و مؤثر مکزیک دههٔ ۷۰ در «روما» می‌تواند مسئله‌آمز منتقدانی باشد که چندان ذوق زده می‌شدند از ساخته‌های کارگردان جوان کار نابلد ایرانی که با بستن یک لنز تله در همگی فیلم‌هایش، و با تکرار زیبایی‌شناسی «صداوسیمایی»، مثلاً فضای دههٔ ۶۰ ایران را بازسازی می‌کند، اما شوربختانه در «روما» کفهٔ مضمون و شعار کاملاً بر کفهٔ زیبایی‌شناسی سنگینی می‌کند و تشبه جستن گهگاهی فیلم‌ساز به «فانی و الکساندر» اینگمار برگمن هم دردی از آن دوانمی‌کند. (راستی می‌خواهید محوریت و قدرت زنان را در سینما ببینید؟ به فیلم‌های برگمان برگردید.)

اما جذاب‌ترین بخش از مراسم هر سال برای من، اهدای جایزهٔ «سیسل ب. دمیل» (یک عمر فعالیت هنری) و تعلق پذیرندهٔ این جایزه است؛ جایزه‌ای که امسال به جف بریجز باز یگر اهدا شد. بریجز را نه فقط به خاطر نقش به‌یادماندنی «دود» در «لیافسکی بزرگ» (که امروز دیگر به جزئی از فرهنگ عامه، و به اوبلوموفی نوین بدل شده) که به‌خاطر آثار بس‌بسیار مهم‌چورت‌تری چون «پسران معرکهٔ بیکر» عمیقاً دوست می‌دارم و چه دلپذیر نبود که برادرش که هم‌بازی او در این فیلم بود، در مراسم امسال کنار او ننشسته بود.

نطق بریجز در مراسم، با یاد کردن از مایکل جیمینوی فقیصد، پیترباگدانوویچ، و برادران کوئن (که همگی سینمادوستان و سینماشناسانی تراز اولند) در واقع از پی شعارهای زنگ‌رانگ، دوباره سینما را خطاب قرار می‌داد و نام‌بیردن از کوئن‌ها البته جنبه‌ای طعنه‌آمیز داشت: از «حکامهٔ باستر اسکراگز» آن‌ها در مراسم هیچ خبری نبود و این بهترین فیلمی بود که در سال ۲۰۱۸ میلادی دیدم؛ یکی از بهترین ساخته‌های کوئن‌ها.

مهم‌ترین رویداد «گلدن گلوب» هفتادوششم‌امانه جایزهٔ جف بریجز، که اهدای جایزه‌ای جدید برای نخستین‌بار بود: جایزهٔ یک عمر فعالیت تلویزیونی که به کرول بورنت، کم‌دین کهنه‌کار آمریکایی، اهدا و البته به نام او نام‌گذاری شد. روند دو دههٔ گذشتهٔ تلویزیون و دستاوردهای عظیم شبکه‌هایی چون «ایچی‌او» باعث شد تا اهمیت تلویزیون هر چه بیشتر به رسمیت شناخته‌شود. برای خود من به‌عنوان یک دوستدار تلویزیون از کودکی و به‌عنوان کسی که یک ویژه‌نامهٔ سریال و سریال‌بینی (فصلنامهٔ «فیلیمخانه»، شمارهٔ ۲۱–۲۰، بهار و تابستان ۹۶) را سردبیری کرده‌ام، پایه‌گذاری چنین جایزه‌ای عمیقاً خوشایند بود و حالا می‌دانم که هر سال در کنار جایزهٔ سیسل ب. دمیل، حتماً نطق برندهٔ جایزهٔ «کرول بورنت» را هم تماشا می‌کنم. ●

نسیم معنادر «تسنیم»



دریافت کرده‌است که بیشتر آن‌ها از استان خراسان رضوی و تهران است.
محمدی در ادامه از رسیدن ۴۳۶فیلم کوتاه، ۲۹۴فیلم‌نامه و ۵۸۲عکس به دبیرخانه خبر می‌دهد که از بین این‌س آثار ۷۰فیلم کوتاه، ۶۰عکس و ۱۷فیلم‌نامه به مرحله نهایی راه پیدا کردند. معاون امور هنری و سینمایی ارشاد خراسان در کنار اعلام برنامه‌هایی همچون جلسات نقد و بررسی، کارگاه‌های آموزشی، اردوهای عکاسی که قرار است در حاشیه جشنواره برپا شود، از برگزاری رویداد «پیچینگ» در حوزه فیلم‌نامه‌نویسی برای اولین بار در مشهد خبر می‌دهد.

به‌اعتقاد او، این رویداد فرصت مناسبی برای فیلم‌نامه‌نویسان جوان فراهم می‌آورد تا به‌طور مستقیم با فیلم‌سازان ارتباط بگیرند و بتوانند در سه موضوع اخلاقی، دینی و معناگرایانه بازار تولید را ببانند.
سومین جشنواره ملی فیلم کوتاه، فیلم‌نامه و عکس تسنیم در ساعت ۱۸ بیست‌وپنجم دی با معرفی نغرات برتر به کار خود پایان خواهد داد. ●

امیر خسرایمی‌منش] مراسم

هفتادوششمین دورهٔ اهدای جایزهٔ «گلدن گلوب»، مثل سال گذشته، با شوخی‌های مجریان مراسم درباره مسائل نژادی و اقلیت‌ها آغاز شد؛ شوخی‌هایی که دیگر حتی بازمه نبود.
رسم این سال‌ها همین است؛ «اسکار»، «گلدن گلوب» و مراسمی از این دست بیش‌وکم دربارهٔ هر چیزی خواهند بود جز سینما. جنبش‌های فمینیستی و اقلیت‌ها چنان هژمونی فرهنگی‌ای ساخته‌اند که هیچ‌کس حتی جرئت مخالفت با آن‌را هم، به خود نمی‌دهد.

مخالفت، نه با نفس وجود تبعیض‌های مختلف نسبت به اقلیت‌ها، که با نمود بسیار ایدئولوژیک و شعاری آن در فیلم‌های ساخته‌شده، در برگزاری مراسم، در حضور چهره‌ها، و در تقسیم جایزه. در این میان، آنچه در آخرین درجه‌اهمیت قرار گرفته است، خود سینماست. هنوز نسخه‌هایی با کیفیت مطلوب از چند فیلم نامزد اصلی مراسم در دسترس ما قرار ندارد (و ناگفته نماند که فضاتر بر اساس نسخه‌های نامطلوب یکسر فاقد ارزش است، گریم که هر چه سریع‌تر اظهار نظر کردن دربارهٔ فیلم‌ها باب میل روشن‌فکران و منتقدان است، خود سینماست. هنوز نسخه‌هایی با کیفیت مطلوب از چند فیلم نامزد اصلی مراسم در دسترس ما قرار ندارد (و ناگفته نماند که فضاتر بر اساس نسخه‌های نامطلوب یکسر فاقد ارزش است، گریم که هر چه سریع‌تر اظهار نظر کردن دربارهٔ فیلم‌ها باب میل روشن‌فکران و منتقدان است، خود سینماست.

نه با نفس وجود تبعیض‌های مختلف نسبت به اقلیت‌ها، که با نمود بسیار ایدئولوژیک و شعاری آن در فیلم‌های ساخته‌شده، در برگزاری مراسم، در حضور چهره‌ها، و در تقسیم جایزه. در این میان، آنچه در آخرین درجه‌اهمیت قرار گرفته است، خود سینماست. هنوز نسخه‌هایی با کیفیت مطلوب از چند فیلم نامزد اصلی مراسم در دسترس ما قرار ندارد (و ناگفته نماند که فضاتر بر اساس نسخه‌های نامطلوب یکسر فاقد ارزش است، گریم که هر چه سریع‌تر اظهار نظر کردن دربارهٔ فیلم‌ها باب میل روشن‌فکران و منتقدان است، خود سینماست.

نه با نفس وجود تبعیض‌های مختلف نسبت به اقلیت‌ها، که با نمود بسیار ایدئولوژیک و شعاری آن در فیلم‌های ساخته‌شده، در برگزاری مراسم، در حضور چهره‌ها، و در تقسیم جایزه. در این میان، آنچه در آخرین درجه‌اهمیت قرار گرفته است، خود سینماست. هنوز نسخه‌هایی با کیفیت مطلوب از چند فیلم نامزد اصلی مراسم در دسترس ما قرار ندارد (و ناگفته نماند که فضاتر بر اساس نسخه‌های نامطلوب یکسر فاقد ارزش است، گریم که هر چه سریع‌تر اظهار نظر کردن دربارهٔ فیلم‌ها باب میل روشن‌فکران و منتقدان است، خود سینماست.

نه با نفس وجود تبعیض‌های مختلف نسبت به اقلیت‌ها، که با نمود بسیار ایدئولوژیک و شعاری آن در فیلم‌های ساخته‌شده، در برگزاری مراسم، در حضور چهره‌ها، و در تقسیم جایزه. در این میان، آنچه در آخرین درجه‌اهمیت قرار گرفته است، خود سینماست. هنوز نسخه‌هایی با کیفیت مطلوب از چند فیلم نامزد اصلی مراسم در دسترس ما قرار ندارد (و ناگفته نماند که فضاتر بر اساس نسخه‌های نامطلوب یکسر فاقد ارزش است، گریم که هر چه سریع‌تر اظهار نظر کردن دربارهٔ فیلم‌ها باب میل روشن‌فکران و منتقدان است، خود سینماست.

۵

۵

۵

۵

۵



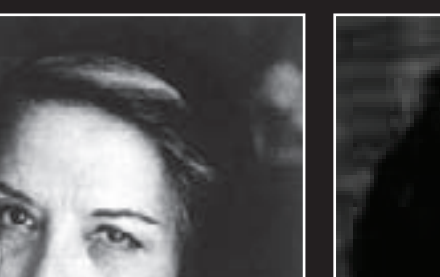
۵

۵

می‌گفتند می‌روند به مردم کمک کنند، تیراندازی هم بود.

همین‌طور ۲۳بهمن دانشگاه تهران، تیراندازی به حدی بود که اوضاع برای هیچ‌کس پیش‌بینی‌پذیر نبود ولی آن موقع به ترس

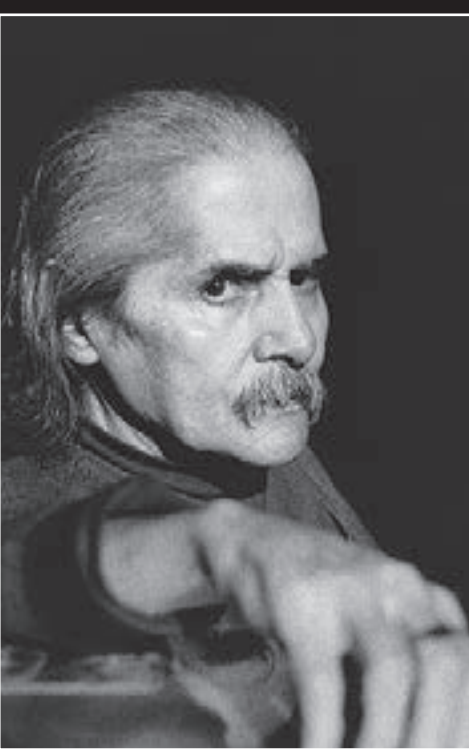
فاخره



ایران درودی



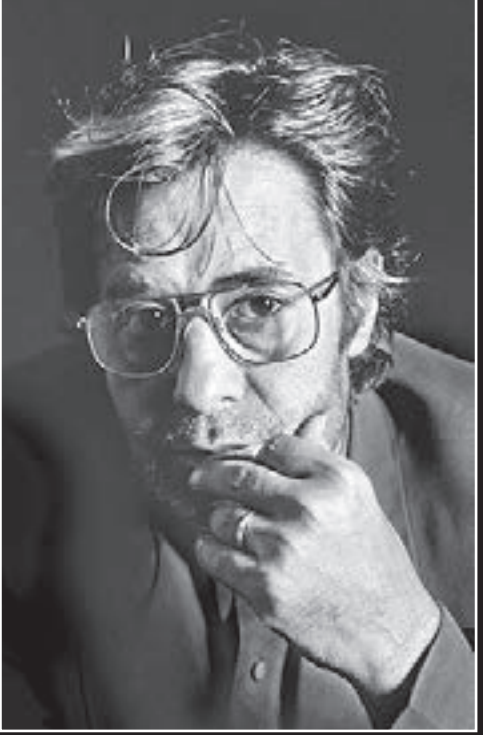
مهدی اخوان‌ثالث



محمدرضا شجریان



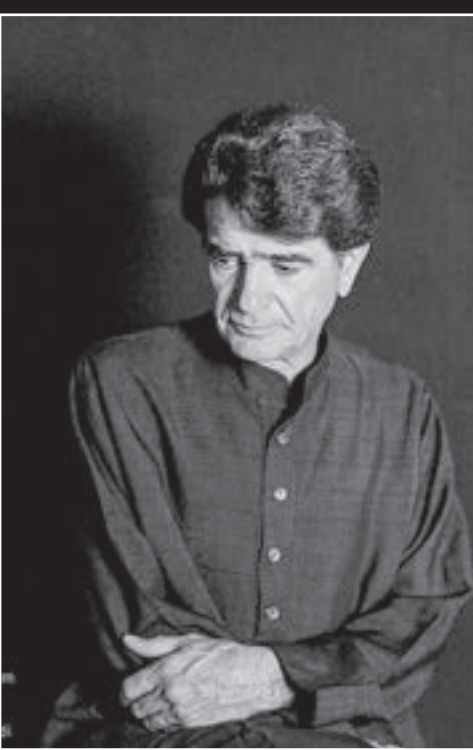
خسروشکیبایی



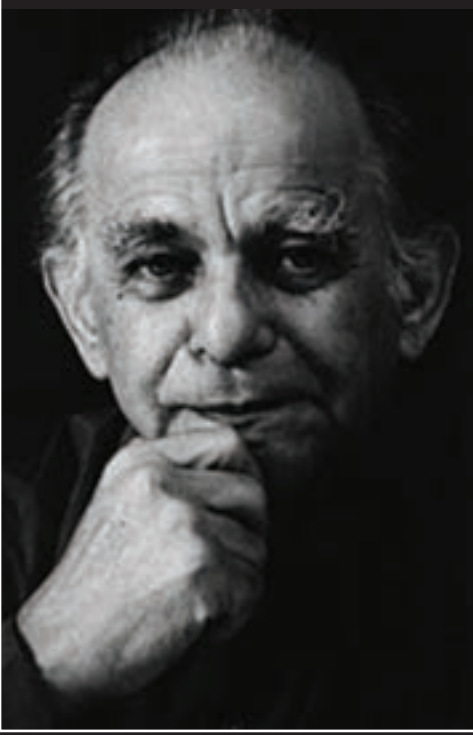
عزت... انتظامی



فردون مشیری



محمدرضا شجریان



فردون مشیری